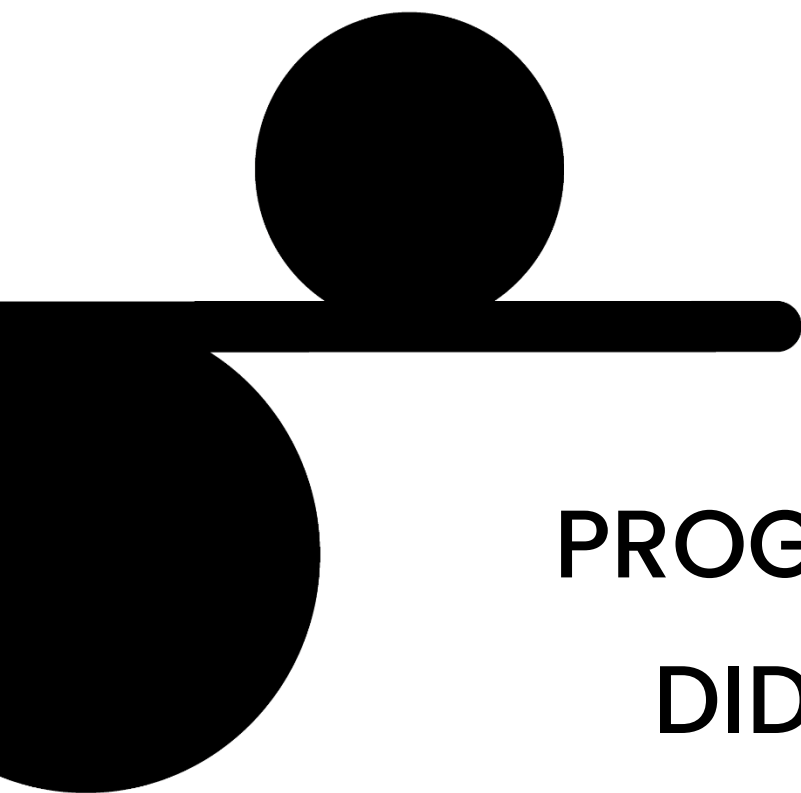
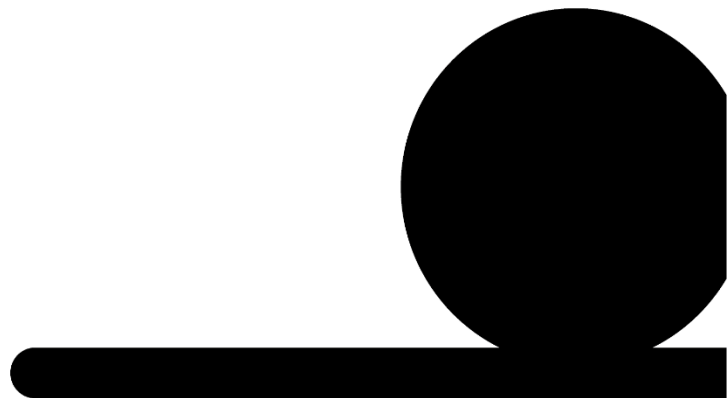
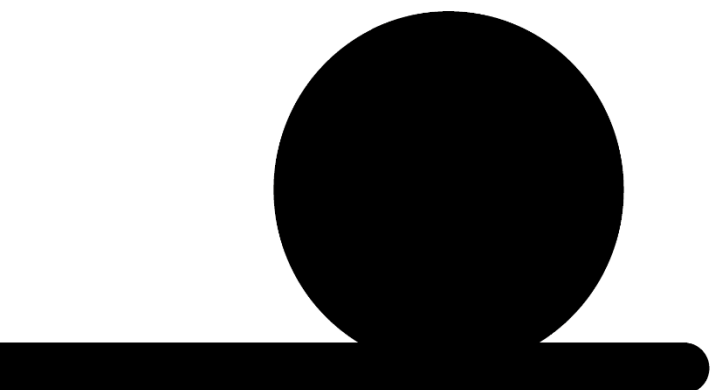
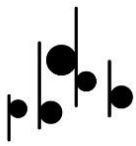

Conservatori Professional
de Música Mestre Tàrrrega
de Castelló

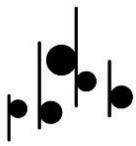
**PROGRAMACIÓ
DIDÀCTICA
(HISTÒRIA DE LA MÚSICA)**

ÍNDEX

COMPETÈNCIES	3
HISTÒRIA DE LA MÚSICA 5é i 6é G.P.....	25
DESENVOLUPAMENT DEL CURRÍCULUM	26
OBJECTIUS.....	26
CONTINGUTS	27
METODOLOGIA	31
SEQÜENCIACIÓ	32
AVALUACIÓ	33
CRITERIS D'AVLUACIÓ	33
MÍNIMS EXIGIBLES	35
PROCEDIMENTS DE RECUPERACIÓ DURANT EL CURS	36
PROVES EXTRAORDINÀRIES	36
PÈRDUA D'AVLUACIÓ CONTINUA	37
PROVES D' ACCÉS	37
AMPLIACIÓ DE MATRICULA DE 5é A 6é	38
ATENCIÓ A LA DIVERSITAT	38
TIC Y MESURES DE SENSIBILITZACIÓ	38
PLA DE CONVIVÈNCIA	39
ANNEXOS	40
ANNÉX 1 (PROVES D'ACCÉS)	41
ANNÉX 4 (AVLUACIÓ).....	43

COMPETÈNCIES

Les competències que s'arreglegen en esta programació s'han establert de conformitat amb els resultats de la investigació educativa i amb les tendències europees arreglegades en la Recomanació 2006/962/EC, del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, sobre les competències clau per a l'aprenentatge permanent. Estes competències es descriuen, s'indica la seua finalitat i aspectes distintius, i es posa de manifest, en cadascuna d'elles, les claus de desenrotllament que ha d'aconseguir tot l'alumnat referides al final de l'ensenyament professional de música, però el desenrotllament de la qual ha d'iniciar-se des del començament de l'escolarització, de manera que la seua adquisició es realitze de manera progressiva i coherent al llarg de les diferents etapes educatives.

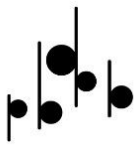
Les competències clau hauran d'estar estretament vinculades als objectius definits per a l'Ensenyament Professional de Música. Esta vinculació afavorix que la consecució d'estos objectius al llarg de la vida acadèmica porte implícit el desenrotllament de les competències clau, perquè totes les persones puguen aconseguir el seu desenrotllament personal i aconseguir una correcta incorporació en la societat.

Un enfocament metodològic basat en les competències clau i en els resultats d'aprenentatge comporta importants canvis en la concepció del procés d'ensenyament-aprenentatge, canvis en l'organització i en la cultura escolar; requereix l'estreta col·laboració entre els docents en el desenrotllament curricular i en la transmissió d'informació sobre l'aprenentatge dels alumnes i alumnes, així com canvis en les pràctiques de treball i en els mètodes d'ensenyament.

Les competències clau del currículum en el Sistema Educatiu Espanyol són les següents:

1. Competència comunicació lingüística.

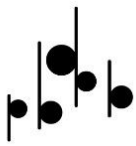
És el resultat de l'acció comunicativa dins de pràctiques musicals i socials determinades, en les quals l'individu actua amb altres interlocutors i a través de

textos en múltiples modalitats, formats i suports. Estes situacions i pràctiques poden implicar l'ús de diferents llenguatges musicals, en diversos àmbits i de manera individual o col·lectiva. Per a això l'individu disposa del seu repertori musical, però ajustat a les experiències comunicatives que experimenta al llarg de la vida. Els diferents llenguatges musicals que utilitza poden haver tingut vies i temps distints d'adquisició i constituir, per tant, experiències d'aprenentatge musicals, tant populars com d'una altra índole. Esta visió de la competència en comunicació lingüística vinculada amb pràctiques musicals determinades ofereix una imatge de l'individu com a agent comunicatiu que produïx, i no sols rep, missatges a través de les diferents manifestacions musicals amb diferents finalitats. Valorar la rellevància d'esta afirmació en la presa de decisions educatives suposa optar per metodologies actives d'aprenentatge (aprenentatge basat en tasques i projectes, en problemes, en reptes, etcètera), ja siguen estes en llenguatges musicals avantguardistes i actuals, enfront d'opcions metodològiques més tradicionals. A més, la competència en comunicació lingüística musical, representa una via de coneixement i contacte amb la diversitat cultural que implica un factor d'enriquiment per a la pròpia competència i que adquirix una particular rellevància en el cas de les músiques d'altres cultures. Per tant, un enfocament intercultural en l'ensenyament i l'aprenentatge de les diferents músiques implica una important contribució al desenrotllament de la competència en comunicació lingüística musical de l'alumnat.

Esta competència és, per definició, sempre parcial i constituïx un objectiu d'aprenentatge permanent al llarg de tota la vida. Per això, perquè es produïska un aprenentatge satisfactori de les diferents músiques, és determinant que es promoguen uns contextos d'ús de llenguatges musicals rics i variats, en relació amb les tasques que s'han de realitzar i els seus possibles interlocutors, textos i intercanvis comunicatius.

La competència en comunicació lingüística musical és extremadament complexa. Es basa, en primer lloc, en el coneixement del component lingüístic musical. Però, a més, com es produïx i desenrotlla en situacions comunicatives concretes i contextualitzades, l'individu necessita activar el seu coneixement del component pragmàtic-discursiu i sociocultural.

Esta competència precisa de la interacció de diferents destreses, ja que es produïx en múltiples modalitats de comunicació i en diferents suports. Des de l'oralitat i l'escriptura fins a les formes més sofisticades de comunicació audiovisual o mediata per la tecnologia, l'individu participa d'un complex entramat de possibilitats comunicatives gràcies a les quals expandix la seua competència i la seua capacitat d'interacció amb altres individus. Per això, esta diversitat de modalitats i suports requerix d'una alfabetització musical més complexa, recollida en el concepte d'alfabetitzacions múltiples, que permeta a l'individu la seua participació com a ciutadà actiu.

La competència en comunicació lingüística musical és també un instrument fonamental per a la socialització i l'aprofitament de l'experiència educativa, per ser una via privilegiada d'accés al coneixement dins i fora de l'escola. Del seu desenrotllament depén, en bona part, que es produïsquen diferents tipus d'aprenentatge en diferents contextos, formals, informals i no formals. En este sentit, és especialment rellevant en el context escolar la consideració de la lectura com a destresa bàsica per a l'ampliació de la competència en comunicació lingüística musical i l'aprenentatge. Així, el llenguatge musical és la principal via d'accés a totes les àrees, per la qual cosa el contacte amb una diversitat de textos resulta fonamental per a accedir a les fonts originals del saber. Per això, on manifesta la seua importància, de forma més palesa, és en el desenrotllament de les destreses que conduïxen al coneixement dels textos musicals, no sols en la seua consideració com a cànon artístic o en la seua valoració com a part del patrimoni cultural, sinó, sobretot, i principalment, com a font de gaudi i aprenentatge al llarg de la vida.

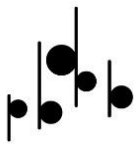
Des d'esta perspectiva, és recomanable que el centre educatiu siga la unitat d'acció per al desenrotllament de la competència en comunicació lingüística musical. En este sentit, actuacions com el disseny d'un Projecte Artístic Musical de Centre que forme part del propi Projecte Educatiu de Centre, un Pla Lector o unes estratègies per a l'ús de la Biblioteca i Fonoteca Escolar com a espai d'aprenentatge i gaudi permeten un tractament més global i eficaç de la competència en comunicació lingüística musical en els termes #ací expressats.

La competència en comunicació lingüística musical s'inscriu en un marc d'actituds i valors que l'individu posa en funcionament: el respecte a les normes de convivència; l'exercici actiu de la ciutadania; el desenrotllament d'un esperit crític; el respecte als drets humans i el pluralisme; la concepció del diàleg com a

ferramenta primordial per a la convivència, la resolució de conflictes i el desenvolupament de les capacitats afectives en tots els àmbits; una actitud de curiositat, interès i creativitat cap a l'aprenentatge i el reconeixement de les destreses inherents a esta competència (lectura, conversa, escriptura, etcètera) com a fonts de plaer relacionada amb el gaudi personal i la promoció i la pràctica del qual són tasques essencials en el reforç de la motivació cap a l'aprenentatge.

En resum, per a l'adequat desenvolupament d'esta competència resulta necessari abordar l'anàlisi i la consideració dels diferents aspectes que intervenen en ella, a causa de la seua complexitat. Per a això, s'ha d'atendre els cinc components que la constitueixen i a les dimensions en les quals es concreten:

- El component lingüístic musical que comprén diverses dimensions: la lèxica, la gramatical, la semàntica, la fonològica, l'ortogràfica i la *ortoèpica, entesa esta com l'articulació correcta del so a partir de la representació gràfica de la música.
- El component pragmàtic-discursiu contempla tres dimensions: la sociomusical (vinculada amb l'adequada producció i recepció de missatges en diferents contextos socials); la pragmàtica (que inclou les microfuncions comunicatives i els esquemes d'interacció); i la discursiva (que inclou les macrofuncions textuals i les qüestions relacionades amb els gèneres discursius).
- El component sociocultural inclou dos dimensions: la que es referix al coneixement del món i la dimensió intercultural.
- El component estratègic permet a l'individu superar les dificultats i resoldre els problemes que sorgixen en l'acte comunicatiu. Inclou tant destreses i estratègies comunicatives per a la lectura, l'escriptura, la interpretació musical, l'escolta, com a destreses vinculades amb el tractament de la informació, la lectura multimodal i la producció de textos electrònics en diferents formats; així mateix, també formen part d'este component les estratègies generals de caràcter cognitiu, metacognitiu i socioafectives que l'individu utilitza per a comunicar-se eficaçment, aspectes fonamentals en l'aprenentatge de les altres cultures musicals estrangeres.
- Finalment, la competència en comunicació lingüística musical inclou un component personal que intervé en la interacció comunicativa en tres dimensions: l'actitud, la motivació i els trets de personalitat.

2. Competència matemàtica i competències bàsiques en ciència i tecnologia.

La competència matemàtica i les competències bàsiques en ciència i tecnologia induïxen i enfortixen alguns aspectes essencials de la formació de les persones que resulten fonamentals per a la vida.

En una societat on l'impacte de les matemàtiques, les ciències i les tecnologies és determinant, la consecució i sostenibilitat del benestar social exigix conductes i presa de decisions personals estretament vinculades a la capacitat crítica i visió raonada i raonable de les persones. A això contribuïxen la competència matemàtica i competències bàsiques en ciència i tecnologia, les quals estan incloses en l'ensenyament musical a través de les seues diferents assignatures:

a) La competència matemàtica implica la capacitat d'aplicar el raonament matemàtic i les seues ferramentes per a descriure, interpretar i predir diferents fenòmens en el seu context, igual que ocorre en les estructures musicals.

- La competència matemàtica musical requerix de coneixements sobre les mesures i les estructures que componen les obres musicals, així com de les operacions i les representacions harmòniques, i la comprensió dels termes que comporten estes representacions.

- L'ús de ferramentes matemàtiques, dins de l'ensenyament musical, implica una sèrie de destreses que requerixen l'aplicació dels principis i processos matemàtics en diferents contextos, ja siguen personals, socials, professionals o científics, així com per a emetre juís fundats i seguir cadenes argumentals en la realització de càlculs, l'anàlisi de gràfics i representacions harmòniques i la manipulació d'expressions musicals, incorporant els mitjans digitals quan siga oportú. Forma part d'esta destresa la creació de descripcions i explicacions musicals que porten implícites la interpretació de resultats compositius i la reflexió sobre la seua adequació al context, igual que la determinació de si les solucions són adequades i tenen sentit en la situació en què es presenten.

- Es tracta, per tant, de reconèixer el paper que exercixen les estructures matemàtic-musicals en el món i utilitzar els conceptes, procediments i ferramentes per a aplicar-los en la resolució dels problemes que puguen sorgir en una situació determinada al llarg de la vida. L'activació de la competència matemàtica suposa que l'aprenent és capaç d'establir una relació profunda entre

el coneixement conceptual i el coneixement procedimental, implicats en la resolució d'una tasca matemàtic-musical determinada.

- La competència matemàtica inclou una sèrie d'actituds i valors que es basen en el rigor, el respecte a les dades i la veracitat.
 - Així doncs, per a l'adequat desenrotllament de la competència matemàtica resulta necessari abordar quatre àrees relatives als signes musicals, l'harmonia, la geometria musical, interrelacionades de formes diverses.
 - L'espai i la forma inclouen una àmplia gamma de fenòmens que es troben en el nostre món musical, visual i físic: patrons, propietats dels objectes, posicions, direccions i representacions d'ells; descodificació i codificació d'informació visual i musical, així com navegació i interacció dinàmica amb formes reals, o amb representacions. La competència matemàtic-musical en este sentit inclou una sèrie d'activitats com la comprensió de la perspectiva, l'elaboració i lectura de partitures, la transformació de les formes amb i sense tecnologia, la interpretació de vistes d'escenes tridimensionals des de diferents perspectives i la construcció de representacions de formes musicals.
 - El canvi i les relacions: el món desplega multitud de relacions temporals i permanents entre els objectes i les circumstàncies, on els canvis es produïxen dins de sistemes d'objectes interrelacionats. Tindre més coneixements sobre el canvi i les relacions suposa comprendre els tipus fonamentals de canvi i quan tenen lloc, amb la finalitat d'utilitzar models músic-estructurals adequats per a descriure-ho i predir-ho.
 - La incertesa i les dades: són un fenomen central de l'anàlisi estructural de la música en el present en diferents moments del procés de resolució de problemes en el qual resulta clau la presentació i interpretació d'estes estructures. Esta categoria inclou el reconeixement del lloc de la variació en els processos, la possessió d'un sentit de quantificació d'eixa variació, l'admissió d'incertesa i error en els mesuraments i els coneixements sobre l'atzar. Així mateix, comprén l'elaboració, interpretació i valoració de les conclusions extretes en situacions on la incertesa i les dades són fonamentals.
- b) Les competències bàsiques en ciència i tecnologia són aquelles que proporcionen un acostament al món físic i a la interacció responsable amb ell des d'accions, tant individuals com col·lectives, orientades a la conservació i millora del medi natural, decisives per a la protecció i manteniment de la qualitat

de vida i el progrés dels pobles. Estes competències contribuïxen al desenrotllament del pensament científic, perquè inclouen l'aplicació dels mètodes propis de la racionalitat científica i les destreses tecnològiques, que conduïxen a l'adquisició de coneixements, al contrast d'idees i l'aplicació dels descobriments al benestar social.

Les competències en ciència i tecnologia capaciten a ciutadans responsables i respectuosos que desenrotllen juís crítics sobre els fets científics i tecnològics que se succeïxen al llarg dels temps, passats i actuals. Estes competències han de capacitar, bàsicament, per a identificar, plantejar i resoldre situacions de la vida quotidiana –personal i social– anàlogament a com s'actua enfront dels reptes i problemes propis de l'activitats científiques i tecnològiques.

Per a l'adequat desenrotllament de les competències en ciència i tecnologia resulta necessari abordar els sabers o coneixements científics relatius a la física, la química, la biologia, la geologia, les matemàtiques i la tecnologia, els quals es deriven de conceptes, processos i situacions interconnectades. Estos sabers l'alumnat els adquirirà en l'ensenyament general (ESO, Batxillerat)

Es requerix igualment el foment de destreses que permeten utilitzar i manipular ferramentes i màquines tecnològiques, així com utilitzar dades i processos científics per a aconseguir un objectiu; és a dir, identificar preguntes, resoldre problemes, arribar a una conclusió o prendre decisions basades en proves i arguments.

Així mateix, estes competències inclouen actituds i valors relacionats amb l'assumpció de criteris ètics associats a la ciència i a la tecnologia, l'interés per la ciència, el suport a la investigació científica i la valoració del coneixement científic; així com el sentit de la responsabilitat en relació a la conservació dels recursos naturals i a les qüestions mediambientals i a l'adopció d'una actitud adequada per a aconseguir una vida física i mental saludable en un entorn natural i social.

3. Competència digital.

La competència digital és aquella que implica l'ús creatiu, crític i segur de les tecnologies de la informació i la comunicació per a aconseguir els objectius relacionats amb el treball, l'ocupabilitat, l'aprenentatge, l'ús del temps lliure, la inclusió i participació en la societat.

Esta competència suposa, a més de l'adequació als canvis que introduïxen les noves tecnologies en l'alfabetització, la lectura i l'escriptura de la música, un conjunt nou de coneixements, habilitats i actituds necessàries hui dia per a ser competent en un entorn digital.

Requerix de coneixements relacionats amb el llenguatge específic bàsic: textual, numèric, icònic, visual, gràfic i sonor, així com les seues pautes de descodificació i transferència. Això comporta el coneixement de les principals aplicacions informàtiques. Suposa també l'accés a les fonts i el processament de la informació; i el coneixement dels drets i les llibertats que assistixen a les persones en el món digital.

Igualment, precisa del desenrotllament de diverses destreses relacionades amb l'accés a la informació, el processament i ús per a la comunicació, la creació de continguts, la seguretat i la resolució de problemes, tant en contextos formals com no formals i informals. La persona ha de ser capaç de fer un ús habitual dels recursos tecnològics disponibles amb la finalitat de resoldre els problemes reals d'un mode eficient, així com avaluar i seleccionar noves fonts d'informació i innovacions tecnològiques, a mesura que van apareixent, en funció de la seua utilitat per a escometre tasques o objectius específics.

L'adquisició d'esta competència requerix a més actituds i valors que permeten a l'usuari adaptar-se a les noves necessitats establides per les tecnologies, la seua apropiació i adaptació als propis fins i la capacitat d'interaccionar socialment entorn d'elles. Es tracta de desenrotllar una actitud activa, crítica i realista cap a les tecnologies i els mitjans tecnològics, valorant les seues fortaleeses i debilitats i respectant principis ètics en el seu ús. D'altra banda, la competència digital implica la participació i el treball col·laboratiu, així com la motivació i la curiositat per l'aprenentatge i la millora en l'ús de les tecnologies.

Per tant, per a l'adequat desenrotllament de la competència digital resulta necessari abordar:

- La informació: això comporta la comprensió de com es gestiona la informació i de com es posa a la disposició dels usuaris, així com el coneixement i maneig de diferents motors de busca i bases de dades, sabent triar aquells que responen millor a les pròpies necessitats d'informació.
- Igualment, suposa saber analitzar i interpretar la informació que s'obté, acarar i avaluar el contingut dels mitjans de comunicació en funció de la seua

validesa, fiabilitat i adequació entre les fonts, tant en línia com offline. I, finalment, la competència digital suposa saber transformar la informació en coneixement a través de la selecció apropiada de diferents opcions d'emmagatzematge.

- La comunicació: suposa prendre consciència dels diferents mitjans de comunicació digital i de diversos paquets de programari de comunicació i del seu funcionament, així com els seus beneficis i mancances en funció del context i dels destinataris. Al mateix temps, implica saber quins recursos poden compartir-se públicament i el valor que tenen, és a dir, conèixer de quina manera les tecnologies i els mitjans de comunicació poden permetre diferents formes de participació i col·laboració per a la creació de continguts que produïsquen un benefici comú. Això suposa el coneixement de qüestions ètiques com la identitat digital i les normes d'interacció digital.
- La creació de continguts: implica saber com els continguts digitals poden realitzar-se en diversos formats (text, àudio, vídeo, imatges) així com identificar els programes/aplicacions que millor s'adapten al tipus de contingut que es vol crear. Suposa també la contribució al coneixement de domini públic (wikis, fòrums públics, revistes), tenint en compte les normatives sobre els drets d'autor i les llicències d'ús i publicació de la informació.
- La seguretat: implica conèixer els diferents riscos associats a l'ús de les tecnologies i de recursos en línia i les estratègies actuals per a evitar-los, la qual cosa suposa identificar els comportaments adequats en l'àmbit digital per a protegir la informació, pròpia i d'altres persones, així com conèixer els aspectes addictius de les tecnologies.
- La resolució de problemes: esta dimensió suposa conèixer la composició dels dispositius digitals, els seus potencials i limitacions en relació a la consecució de metes personals, així com saber on buscar ajuda per a la resolució de problemes teòrics i tècnics, la qual cosa implica una combinació heterogènia i ben equilibrada de les tecnologies digitals i no digitals més importants en esta àrea de coneixement.

4. Competència aprendre a aprendre.

La competència d'aprendre a aprendre és fonamental per a l'aprenentatge permanent que es produïx al llarg de la vida i que té lloc en diferents contextos formals, no formals i informals.

Esta competència es caracteritza per l'habilitat per a iniciar, organitzar i persistir en l'aprenentatge. Això exigix, en primer lloc, la capacitat per a motivar-se per aprendre. Esta motivació depèn del fet que es genere la curiositat i la necessitat d'aprendre, que l'estudiant se senta protagonista del procés i del resultat del seu aprenentatge i, finalment, que arribe a aconseguir les metes d'aprenentatge proposades i, amb això, que es produïska en ell una percepció d'acte-eficàcia. Tot l'anterior contribuïx a motivar-li per a abordar futures tasques d'aprenentatge.

En segon lloc, quant a l'organització i gestió de l'aprenentatge, la competència d'aprendre a aprendre requerix conèixer i controlar els propis processos d'aprenentatge per a ajustar-los als temps i les demandes de les tasques i activitats que conduïxen a l'aprenentatge. La competència d'aprendre a aprendre desemboca en un aprenentatge cada vegada més eficaç i autònom.

Esta competència inclou una sèrie de coneixements i destreses que requerixen la reflexió i la presa de consciència dels propis processos d'aprenentatge. Així, els processos de coneixement es convertixen en objecte del coneixement i, a més, cal aprendre a executar-los adequadament.

Aprendre a aprendre inclou coneixements sobre els processos mentals implicats en l'aprenentatge (com s'aprén). A més, esta competència incorpora el coneixement que posseïx l'estudiant sobre el seu propi procés d'aprenentatge que es desenrotlla en tres dimensions:

- a) el coneixement que té sobre el que sap i desconeix, del que és capaç d'aprendre, del que li interessa, etcètera;
- b) el coneixement de la disciplina en la qual es localitza la tasca d'aprenentatge i el coneixement del contingut concret i de les demandes de la tasca mateixa;
- c) el coneixement sobre les diferents estratègies possibles per a afrontar la tasca.

Tot este coneixement es bolca en destreses d'autoregulació i control inherents a la competència d'aprendre a aprendre, que es concreten en estratègies de planificació en les quals es reflectix la meta d'aprenentatge que es persegueix, així com el pla d'acció que es té previst aplicar per a aconseguir-la; estratègies de supervisió des de les quals l'estudiant va examinant l'adequació de les accions que està desenrotllant i l'aproximació a la meta; i estratègies

d'avaluació des de les quals s'analitza tant el resultat com del procés que s'ha dut a terme. La planificació, supervisió i avaluació són essencials per a desenrotllar aprenentatges cada vegada més eficaços. Totes elles inclouen un procés reflexiu que permet pensar abans d'actuar (planificació), analitzar el curs i l'ajust del procés (supervisió) i consolidar l'aplicació de bons plans o modificar els que resulten incorrectes (avaluació del resultat i del procés). Estes tres estratègies haurien de potenciar-se en els processos d'aprenentatge i de resolució de problemes en els quals participen els estudiants.

Aprendre a aprendre es manifesta tant individualment com en grup. En tots dos casos el domini d'esta competència s'inicia amb una reflexió conscient sobre els processos d'aprenentatge als quals s'entrega un mateix o el grup. No sols són els propis processos de coneixement, sinó que, també, el mode en què els altres aprenen es convertix en objecte d'escrutini. D'aquí ve que la competència d'aprendre a aprendre s'adquirisca també en el context del treball en equip. Els professors han de procurar que els estudiants siguin conscients del que fan per a aprendre i busquen alternatives. Moltes vegades estes alternatives es posen de manifest quan es tracta d'esbrinar què és el que fan els altres en situacions de treball cooperatiu.

Respecte a les actituds i valors, la motivació i la confiança són crucials per a l'adquisició d'esta competència. Ambdues es potencien des del plantejament de metes realistes a curt, mitjà i llarg termini. En aconseguir-se les metes augmenta la percepció d'acte-eficàcia i la confiança, i amb això s'elevan els objectius d'aprenentatge de manera progressiva. Les persones han de ser capaces de secundar-se en experiències vitals i d'aprenentatge prèvies amb la finalitat d'utilitzar i aplicar els nous coneixements i capacitats en altres contextos, com els de la vida privada i professional, l'educació i la formació.

Saber aprendre en un determinat àmbit implica ser capaç d'adquirir i assimilar nous coneixements i arribar a dominar capacitats i destreses pròpies d'este àmbit. En la competència d'aprendre a aprendre pot haver-hi una certa transferència de coneixement d'un camp a un altre, encara que saber aprendre en un àmbit no significa necessàriament que se sàpia aprendre en un altre. Per això, la seua adquisició ha de dur-se a terme en el marc de l'ensenyament de les diferents àrees i matèries de l'àmbit formal, i també dels àmbits no formal i informal.

Podria concloure's que per a l'adequat desenrotllament de la competència d'aprendre a aprendre es requerix d'una reflexió que afavorisca un coneixement dels processos mentals als quals s'entreguen les persones quan aprenen, un coneixement sobre els propis processos d'aprenentatge, així com el desenrotllament de la destresa de regular i controlar el propi aprenentatge que es duu a terme.

5. Competències socials i cíviques.

Les competències socials i cíviques impliquen l'habilitat i capacitat per a utilitzar els coneixements i actituds sobre la societat, entesa des de les diferents perspectives, en la seua concepció dinàmica, canviant i complexa, per a interpretar fenòmens i problemes socials en contextos cada vegada més diversificats; per a elaborar respostes, prendre decisions i resoldre conflictes, així com per a interactuar amb altres persones i grups conforme a normes basades en el respecte mutu i en conviccions democràtiques. A més d'incloure accions a un nivell més pròxim i mediat a l'individu com a part d'una implicació cívica i social.

Es tracta, per tant, de conjuminar l'interés per aprofundir i garantir la participació en el funcionament democràtic de la societat, tant en l'àmbit públic com privat, i preparar a les persones per a exercir la ciutadania democràtica i participar plenament en la vida cívica i social gràcies al coneixement de conceptes i estructures socials i polítiques i al compromís de participació activa i democràtica.

a) La competència social es relaciona amb el benestar personal i col·lectiu. Exigix entendre el mode en què les persones poden procurar-se un estat de salut física i mental òptim, tant per a elles mateixes com per a les seues famílies i per al seu entorn social pròxim, i saber com un estil de vida saludable pot contribuir a això.

Per a poder participar plenament en els àmbits social i interpersonal és fonamental adquirir els coneixements que permeten comprendre i analitzar de manera crítica els codis de conducta i els usos generalment acceptats en les diferents societats i entorns, així com les seues tensions i processos de canvi. La mateixa importància té conèixer els conceptes bàsics relatius a l'individu, al grup, a l'organització del treball, la igualtat i la no discriminació entre homes i dones i

entre diferents grups ètnics o culturals, la societat i la cultura. Així mateix, és essencial comprendre les dimensions intercultural i socioeconòmica de les societats europees i percebre les identitats culturals i nacionals com un procés sociocultural dinàmic i canviant en interacció amb l'europea, en un context de creixent globalització.

Els elements fonamentals d'esta competència inclouen el desenrotllament d'unes certes destreses com la capacitat de comunicar-se d'una manera constructiva en diferents entorns socials i culturals, mostrar tolerància, expressar i comprendre punts de vista diferents, negociar sabent inspirar confiança i sentir empatia. Les persones han de ser capaces de gestionar un comportament de respecte a les diferències expressat de manera constructiva.

Així mateix, esta competència inclou actituds i valors com una forma de col·laboració, la seguretat en un mateix i la integritat i honestedat. Les persones han d'interessar-se pel desenrotllament socioeconòmic i per la seua contribució a un major benestar social de tota la població, així com la comunicació intercultural, la diversitat de valors i el respecte a les diferències, a més d'estar disposades a superar els prejudis i a comprometre's en este sentit.

b) La competència cívica es basa en el coneixement crític dels conceptes de democràcia, justícia, igualtat, ciutadania i drets humans i civils, així com de la seua formulació en la Constitució espanyola, la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea i en declaracions internacionals, i de la seua aplicació per part de diverses institucions a escala local, regional, nacional, europea i internacional. Això inclou el coneixement dels esdeveniments contemporanis, així com dels esdeveniments més destacats i de les principals tendències en les històries nacional, europea i mundial, així com la comprensió dels processos socials i culturals de caràcter migratori que impliquen l'existència de societats multiculturals en el món globalitzat.

Les destreses d'esta competència estan relacionades amb l'habilitat per a interactuar eficaçment en l'àmbit públic i per a manifestar solidaritat i interès per resoldre els problemes que afecten l'entorn escolar i a la comunitat, ja siga local o més àmplia. Comporta la reflexió crítica i creativa i la participació constructiva en les activitats de la comunitat o de l'àmbit mediat i immediat, així com la presa de decisions en els contextos local, nacional o europeu i, en particular, mitjançant l'exercici del vot i de l'activitat social i cívica.

Les actituds i valors inherents a esta competència són aquells que es dirigixen al ple respecte dels drets humans i a la voluntat de participar en la presa de decisions democràtiques a tots els nivells, siga el que siga el sistema de valors adoptat. També inclou manifestar el sentit de la responsabilitat i mostrar comprensió i respecte dels valors compartits que són necessaris per a garantir la cohesió de la comunitat, basant-se en el respecte dels principis democràtics. La participació constructiva inclou també les activitats cíviques i el suport a la diversitat i la cohesió socials i al desenvolupament sostenible, així com la voluntat de respectar els valors i la intimitat dels altres i la recepció reflexiva i crítica de la informació procedent dels mitjans de comunicació.

Per tant, per a l'adequat desenvolupament d'estes competències és necessari comprendre i entendre les experiències col·lectives i l'organització i funcionament del passat i present de les societats, la realitat social del món en el qual es viu, els seus conflictes i les motivacions d'estos, els elements que són comuns i els que són diferents, així com els espais i territoris en què es desenvolupa la vida dels grups humans, i els seus assoliments i problemes, per a comprometre's personal i col·lectivament en la seua millora, participant així de manera activa, eficaç i constructiva en la vida social i professional.

Així mateix, estes competències incorporen formes de comportament individual que capaciten a les persones per a conviure en una societat cada vegada més plural, dinàmica, canviant i complexa per a relacionar-se amb els altres; cooperar, comprometre's i afrontar els conflictes i proposar activament perspectives d'afrontament, així com prendre perspectiva, desenvolupar la percepció de l'individu en relació a la seua capacitat per a influir en el social i elaborar argumentacions basades en evidències.

Adquirir estes competències suposa ser capaç de posar-se en el lloc de l'altre, acceptar les diferències, ser tolerant i respectar els valors, les creences, les cultures i la història personal i col·lectiva dels altres.

6. Sentit d'iniciativa i esperit emprenedor.

La competència d'iniciativa i esperit emprenedor implica la capacitat de transformar les idees en actes. Això significa adquirir consciència de la situació a intervenir o resoldre, i saber triar, planificar i gestionar els coneixements,

destreses o habilitats i actituds necessaris amb criteri propi, amb la finalitat d'aconseguir l'objectiu previst.

Esta competència és present en els àmbits personal, social, escolar i laboral en els quals es desemboliquen les persones, permetent-los el desenrotllament de les seues activitats i l'aprofitament de noves oportunitats. Constituïx igualment el fonament d'altres capacitats i coneixements més específics, i inclou la consciència dels valors ètics relacionats.

L'adquisició d'esta competència és determinant en la formació de futurs ciutadans emprenedors. En este sentit, la seua formació ha d'incloure coneixements i destreses relacionats amb el món del treball, així com el desenrotllament d'actituds que comporten un canvi de mentalitat que afavorisca la capacitat de pensar de manera creativa, de gestionar el risc i de manejar la incertesa.

Entre els coneixements que requerix la competència d'iniciativa i esperit emprenedor s'inclou la capacitat de reconèixer les oportunitats existents per a les activitats personals i professionals. També inclou aspectes de major amplitud que proporcionen el context en el qual les persones viuen i treballen, com ara la comprensió de les línies generals que regixen el funcionament de les societats i les seues organitzacions; la capacitat de disseny i organització; el disseny i la implementació de plans d'actuació i utilització de recursos; així com la postura ètica de les organitzacions i el coneixement de com estes poden ser un impuls positiu en la dinàmica social.

Així mateix, esta competència requerix de les següents destreses o habilitats essencials: capacitat d'anàlisi; capacitats de planificació, organització, gestió i presa de decisions; capacitat d'adaptació al canvi i resolució de problemes; comunicació, presentació, representació i negociació efectives; habilitat per a treballar, tant individualment com dins d'un equip; participació, capacitat de lideratge i delegació; pensament crític i sentit de la responsabilitat; autoconfiança, avaluació i acte-avaluació, ja que és essencial determinar els punts forts i febles d'un mateix i d'un projecte, així com avaluar i assumir riscos quan estiga justificat (maneig de la incertesa i assumpció i gestió del risc).

Finalment, requerix el desenvolupament d'actituds i valors com: la predisposició a actuar d'una forma creadora i imaginativa; l'autoconeixement i l'autoestima; l'autonomia o independència, l'interés i esforç i l'esperit emprenedor.

Es caracteritza per la iniciativa, la pro-activitat i la innovació, tant en la vida privada i social com en la professional. També està relacionada amb la motivació i la determinació a l'hora de complir els objectius, ja siguin personals o establits en comú amb uns altres, inclòs l'àmbit laboral.

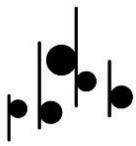
Així doncs, per a l'adequat desenrotllament de la competència sentit de la iniciativa i esperit emprenedor resulta necessari abordar:

- La capacitat creadora i d'innovació: creativitat i imaginació; autoconeixement i autoestima; autonomia i independència; interès i esforç; esperit emprenedor; iniciativa i innovació.
- La capacitat pro-activa per a gestionar projectes: capacitat d'anàlisi; planificació, organització, gestió i presa de decisions; resolució de problemes; habilitat per a treballar tant individualment com de manera col·laborativa dins d'un equip; sentit de la responsabilitat; avaluació i acte-avaluació.
- La capacitat d'assumpció i gestió de riscos i maneig de la incertesa: comprensió i assumpció de riscos; capacitat per a gestionar el risc i manejar la incertesa.
- Les qualitats de lideratge i treball individual i en equip: capacitat de lideratge i delegació; capacitat per a treballar individualment i en equip; capacitat de representació i negociació.
- Sentit crític i de la responsabilitat: sentit i pensament crític; sentit de la responsabilitat.

7. Consciència i expressions culturals.

La competència en consciència i expressió cultural implica conèixer, comprendre, apreciar i valorar amb esperit crític, amb una actitud oberta i respectuosa, les diferents manifestacions culturals i artístiques, utilitzar-les com a font d'enriquiment i gaudi personal i considerar-les com a part de la riquesa i patrimoni dels pobles.

Esta competència incorpora també un component expressiu referit a la pròpia capacitat estètica i creadora i al domini d'aquelles capacitats relacionades amb els diferents codis artístics i culturals, per a poder utilitzar-les com a mitjà de comunicació i expressió personal. Implica igualment manifestar

interés per la participació en la vida cultural i per contribuir a la conservació del patrimoni cultural i artístic, tant de la pròpia comunitat com d'altres comunitats.

Així doncs, la competència per a la consciència i expressió cultural requereix de coneixements que permeten accedir a les diferents manifestacions sobre l'herència cultural (patrimoni cultural, historicoartístic, literari, filosòfic, tecnològic, mediambiental, etcètera) a escala local, nacional i europea i el seu lloc en el món. Comprén la concreció de la cultura en diferents autors i obres, així com en diferents gèneres i estils, tant de les belles arts (música, pintura, escultura, arquitectura, cinema, literatura, fotografia, teatre i dansa) com d'altres manifestacions artístic-culturals de la vida quotidiana (vivenda, vestit, gastronomia, arts aplicades, folklore, festes...).

Incorpora així mateix el coneixement bàsic de les principals tècniques, recursos i convencions dels diferents llenguatges artístics i la identificació de les relacions existents entre eixes manifestacions i la societat, la qual cosa suposa també tindre consciència de l'evolució del pensament, els corrents estètics, les modes i els gustos, així com de la importància representativa, expressiva i comunicativa dels factors estètics en la vida quotidiana.

Estos coneixements són necessaris per a posar en funcionament destreses com l'aplicació de diferents habilitats de pensament, perceptives, comunicatives, de sensibilitat i sentit estètic per a poder comprendre-les, valorar-les, emocionar-se i gaudir-les. L'expressió cultural i artística exigeix també desenrotllar la iniciativa, la imaginació i la creativitat expressada a través de codis artístics, així com la capacitat d'emprar diferents materials i tècniques en el disseny de projectes.

A més, en la mesura en què les activitats culturals i artístiques suposen amb freqüència un treball col·lectiu, cal disposar d'habilitats de cooperació i tindre consciència de la importància de secundar i apreciar les contribucions alienes.

El desenvolupament d'esta competència suposa actituds i valors personals d'interés, reconeixement i respecte per les diferents manifestacions artístiques i culturals, i per la conservació del patrimoni.

Exigeix així mateix valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat cultural, el diàleg entre cultures i societats i la realització d'experiències artístiques compartides. Al seu torn, comporta un interés per participar en la vida cultural i,

per tant, per comunicar i compartir coneixements, emocions i sentiments a partir d'expressions artístiques.

Així doncs, per a l'adequat desenvolupament de la competència per a la consciència i expressió cultural resulta necessari abordar:

- a) El coneixement, estudi i comprensió tant dels diferents estils i gèneres artístics com de les principals obres i produccions del patrimoni cultural i artístic en diferents períodes històrics, les seues característiques i les seues relacions amb la societat en la qual es creen, així com les característiques de les obres d'art produïdes, tot això mitjançant el contacte amb les obres d'art. Està relacionada, igualment, amb la creació de la identitat cultural com a ciutadà d'un país o membre d'un grup.
- b) L'aprenentatge de les tècniques i recursos dels diferents llenguatges artístics i formes d'expressió cultural, així com de la integració de diferents llenguatges.
- c) El desenvolupament de la capacitat i intenció d'expressar-se i comunicar idees, experiències i emocions pròpies, partint de la identificació del potencial artístic personal (aptitud/talent). Es referix també a la capacitat de percebre, comprendre i enriquir-se amb les produccions del món de l'art i de la cultura.
- d) La potenciació de la iniciativa, la creativitat i la imaginació pròpies de cada individu de cara a l'expressió de les pròpies idees i sentiments. És a dir, la capacitat d'imaginar i realitzar produccions que suposen recreació, innovació i transformació. Implica el foment d'habilitats que permeten reelaborar idees i sentiments propis i aliens i exigeix desenvolupar l'autoconeixement i l'autoestima, així com la capacitat de resolució de problemes i assumpció de riscos.
- e) L'interés, estima, respecte, gaudi i valoració crítica de les obres artístiques i culturals que es produïxen en la societat, amb un esperit obert, positiu i solidari.
- f) La promoció de la participació en la vida i l'activitat cultural de la societat en què es viu, al llarg de tota la vida. Això porta implícits comportaments que afavorixen la convivència social.
- g) El desenvolupament de la capacitat d'esforç, constància i disciplina com a requisits necessaris per a la creació de qualsevol producció artística de qualitat, així com habilitats de cooperació que permeten la realització de treballs col·lectius.

8. Consciència i expressions culturals.

La competència en consciència i expressió cultural implica conèixer, comprendre, apreciar i valorar amb esperit crític, amb una actitud oberta i respectuosa, les diferents manifestacions culturals i artístiques, utilitzar-les com a font d'enriquiment i gaudi personal i considerar-les com a part de la riquesa i patrimoni dels pobles.

Esta competència incorpora també un component expressiu referit a la pròpia capacitat estètica i creadora i al domini d'aquelles capacitats relacionades amb els diferents codis artístics i culturals, per a poder utilitzar-les com a mitjà de comunicació i expressió personal. Implica igualment manifestar interès per la participació en la vida cultural i per contribuir a la conservació del patrimoni cultural i artístic, tant de la pròpia comunitat com d'altres comunitats.

Així doncs, la competència per a la consciència i expressió cultural requereix de coneixements que permeten accedir a les diferents manifestacions sobre l'herència cultural (patrimoni cultural, historicoartístic, literari, filosòfic, tecnològic, mediambiental, etcètera) a escala local, nacional i europea i el seu lloc en el món. Comprén la concreció de la cultura en diferents autors i obres, així com en diferents gèneres i estils, tant de les belles arts (música, pintura, escultura, arquitectura, cinema, literatura, fotografia, teatre i dansa) com d'altres manifestacions artístic-culturals de la vida quotidiana (vivenda, vestit, gastronomia, arts aplicades, folklore, festes...).

Incorpora així mateix el coneixement bàsic de les principals tècniques, recursos i convencions dels diferents llenguatges artístics i la identificació de les relacions existents entre eixes manifestacions i la societat, la qual cosa suposa també tindre consciència de l'evolució del pensament, els corrents estètics, les modes i els gustos, així com de la importància representativa, expressiva i comunicativa dels factors estètics en la vida quotidiana.

Estos coneixements són necessaris per a posar en funcionament destreses com l'aplicació de diferents habilitats de pensament, perceptives, comunicatives, de sensibilitat i sentit estètic per a poder comprendre-les, valorar-les, emocionar-se i gaudir-les. L'expressió cultural i artística exigeix també desenrotllar la iniciativa, la imaginació i la creativitat expressada a través de codis artístics, així com la capacitat d'emprar diferents materials i tècniques en el disseny de projectes.

A més, en la mesura en què les activitats culturals i artístiques suposen amb freqüència un treball col·lectiu, cal disposar d'habilitats de cooperació i tindre consciència de la importància de secundar i apreciar les contribucions alienes.

El desenvolupament d'esta competència suposa actituds i valors personals d'interés, reconeixement i respecte per les diferents manifestacions artístiques i culturals, i per la conservació del patrimoni.

Exigix així mateix valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat cultural, el diàleg entre cultures i societats i la realització d'experiències artístiques compartides. Al seu torn, comporta un interès per participar en la vida cultural i, per tant, per comunicar i compartir coneixements, emocions i sentiments a partir d'expressions artístiques.

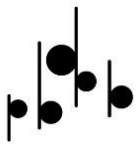
Així doncs, per a l'adequat desenvolupament de la competència per a la consciència i expressió cultural resulta necessari abordar:

- a) El coneixement, estudi i comprensió tant dels diferents estils i gèneres artístics com de les principals obres i produccions del patrimoni cultural i artístic en diferents períodes històrics, les seues característiques i les seues relacions amb la societat en la qual es creen, així com les característiques de les obres d'art produïdes, tot això mitjançant el contacte amb les obres d'art. Està relacionada, igualment, amb la creació de la identitat cultural com a ciutadà d'un país o membre d'un grup.
- b) L'aprenentatge de les tècniques i recursos dels diferents llenguatges artístics i formes d'expressió cultural, així com de la integració de diferents llenguatges.
- c) El desenrotllament de la capacitat i intenció d'expressar-se i comunicar idees, experiències i emocions pròpies, partint de la identificació del potencial artístic personal (aptitud/talent). Es referix també a la capacitat de percebre, comprendre i enriquir-se amb les produccions del món de l'art i de la cultura.
- d) La potenciació de la iniciativa, la creativitat i la imaginació pròpies de cada individu de cara a l'expressió de les pròpies idees i sentiments. És a dir, la capacitat d'imaginar i realitzar produccions que suposen recreació, innovació i transformació. Implica el foment d'habilitats que permeten reelaborar idees i sentiments propis i aliens i exigix desenrotllar l'autoconeixement i l'autoestima, així com la capacitat de resolució de problemes i assumptió de riscos.

- e) L'interés, estima, respecte, gaudi i valoració crítica de les obres artístiques i culturals que es produïxen en la societat, amb un esperit obert, positiu i solidari.
- f) La promoció de la participació en la vida i l'activitat cultural de la societat en què es viu, al llarg de tota la vida. Això porta implícits comportaments que afavorixen la convivència social.
- g) El desenrotllament de la capacitat d'esforç, constància i disciplina com a requisits necessaris per a la creació de qualsevol producció artística de qualitat, així com habilitats de cooperació que permeten la realització de treballs col·lectius.

LES COMPETÈNCIES CLAU I ELS OBJECTIUS

1. Les competències clau hauran d'estar estretament vinculades als objectius definits per a l'Ensenyaments Professionals de Música.
2. La relació de les competències clau amb els objectius de les diferents assignatures del currículum fa necessari dissenyar estratègies per a promoure i avaluar les competències des de les etapes educatives inicials i intermèdies fins a la seua posterior consolidació en etapes superiors, que portaran als alumnes i alumnes a desenrotllar actituds i valors, així com un coneixement de base conceptual i un ús de tècniques i estratègies que afavoriran la seua incorporació a la vida adulta i que serviran de fonament per al seu aprenentatge al llarg de la seua vida.
3. L'adquisició eficaç de les competències clau per part de l'alumnat i la seua contribució a l'assoliment dels objectius de les diferents assignatures, des d'un caràcter interdisciplinari i transversal, requereix del disseny d'activitats d'aprenentatge integrades que permeten avançar cap als resultats d'aprenentatge de més d'una competència al mateix temps.

LES COMPETÈNCIES CLAU EN EL CURRÍCULUM

1. Les competències clau han d'estar integrades en les àrees o matèries de les propostes curriculars, i en elles definir-se, explicitar-se i desenrotllar-se prou els resultats d'aprenentatge que els alumnes i alumnes han d'aconseguir.
2. Les competències han de desenrotllar-se en els àmbits de l'educació formal, no formal i informal al llarg de l'Educació Primària, l'Educació Secundària Obligatòria i el Batxillerat, i en l'educació permanent al llarg de tota la vida.
3. Totes les àrees o matèries del currículum han de participar, des del seu àmbit corresponent, en el desenrotllament de les diferents competències de l'alumnat.
4. La selecció dels continguts i les metodologies ha d'assegurar el desenvolupament de les competències clau al llarg de la vida acadèmica.
5. Els criteris d'avaluació han de servir de referència per a valorar el que l'alumnat sap i sap fer en cada àrea o matèria. Estos criteris d'avaluació es desglossen en estàndards d'aprenentatge avaluable. Per a valorar el desenrotllament competencial de l'alumnat, seran estos estàndards d'aprenentatge avaluable, com a elements de major concreció, observables i mesurables, els que, en posar-se en relació amb les competències clau, permetran graduar el rendiment o acompliment aconseguit en cadascuna d'elles.
6. El conjunt d'estàndards d'aprenentatge avaluable d'una àrea o matèria determinada donarà lloc al seu perfil d'àrea o matèria. Atés que els estàndards d'aprenentatge avaluable es posen en relació amb les competències, este perfil permetrà identificar aquelles competències que es desenrotllen a través d'eixa àrea o matèria.
7. Totes les àrees i matèries han de contribuir al desenrotllament competencial. El conjunt d'estàndards d'aprenentatge avaluable de les diferents àrees o matèries que es relacionen amb una mateixa competència dona lloc al perfil d'eixa competència (perfil de competència). L'elaboració d'este perfil facilitarà l'avaluació competencial de l'alumnat.

HISTÒRIA DE LA MÚSICA 5é y 6é G.P

INTRODUCCIÓ

Els nivells de 5é i 6é d'Ensenyaments Professionals en l'assignatura d'Història de la Música s'atenen a la legislació LOE (Llei orgànica d'Educació).

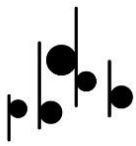
Les reformes realitzades per la LOE van encaminades a aconseguir que el procés d'ensenyament i aprenentatge promoga l'estudi de la música no sols en aspectes de pràctica instrumental, sinó considerant el fenomen històric-cultural, estètic i psicològic amb un clar caràcter humanístic.

L'assignatura d'Història de la Música es presenta com a matèria obligatòria en cursar els Ensenyaments Professionals. Els seus continguts estan organitzats en dos cursos. El primer coincideix amb la resta de disciplines que l'alumne ha d'abordar quan arriba al nivell 5º de E.P. El segon pertany al següent nivell, 6º de E.P. El temps lectiu per a cadascun d'estos cursos és de dos hores setmanals.

La raó per a situar l'estudi d'esta disciplina en els dos últims cursos dels Ensenyaments Professionals es deu al fet que l'estudiant aconseguix ara la maduresa suficient per a comprendre processos més complexos i abstractes i té a més coneixements musicals suficients per a abordar l'estudi de la música des d'una nova perspectiva. Per este motiu també apareix estretament relacionada amb les assignatures d'Anàlisi i Fonaments de Composició. Així mateix, sempre hem d'entendre que l'última finalitat és la interdisciplinarietat, és a dir, la interrelació i connexió entre totes les assignatures que conformen el procés d'ensenyament i aprenentatge.

Els trets que caracteritzen als alumnes als quals va dirigida esta assignatura són els següents:

- **Edat:** la mitjana tendix a situar-se cada vegada més entorn dels 18 anys.
- **Procedència:** la major part procedix de poblacions pròximes que manquen de centres on poder cursar estudis musicals d'Ensenyaments Professionals.
- **Dedicació a la música:** com a norma general els estudiants de música de la Comunitat Valenciana tenen un gran suport familiar en relació a estos estudis. També hem de tindre en compte la tradició musical existent en la

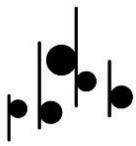
nostra comunitat, la qual cosa explica l'elevat nombre de #xiquet que s'inicien en el seu estudi. No obstant això, hem d'assenyalar que els abandons són molts, possiblement explicats per la dificultat de compaginar els estudis musicals amb altres especialitats, tant universitàries com professionals.

DESENVOLUPAMENT DEL CURRÍCULUM

OBJECTIUS

Els ensenyaments de la Història de la Música en els nivells professionals de música tindran com a objectius contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

Curs 5é	Curs 6é
Adquirir coneixement de la música en les diferents èpoques, des dels seus orígens fins al preclassicisme, i a través dels diversos autors de cada moment històric.	Adquirir coneixement de la música en les diferents èpoques, des del Classicisme fins a la Modernitat, i a través dels diversos autors de cada moment històric..
Reconèixer, a través de l'audició, els diferents corrents estètics i artístiques, fins al Peclassicisme, i situar les obres musicals d'estos períodes en un context cronològic.	Reconèixer, a través de l'audició, els diferents corrents estètics i artístiques, entre el Classicisme i el Segle XX, i situar les obres musicals en un context cronològic.
Fer ús de la interdisciplinarietat com mig necessari per a l'estudi històric de la música des dels seus orígens fins al preclassicisme	Fer ús de la interdisciplinarietat com mig necessari per a l'estudi històric de la música (anàlisi, harmonia, estètica, llenguatge, etc.).

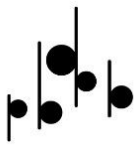

Relacionar la música amb els conceptes estètics de cada època i amb les altres manifestacions artístiques del moment.	Relacionar la música amb els conceptes estètics de cada època i amb les altres manifestacions artístiques del moment.
Valorar la importància de la música en el desenvolupament cultural de l'ésser humà i de la societat en les diferents etapes abordades.	Valorar la importància de la música en el desenvolupament cultural de l'ésser humà i de la societat en les diferents etapes abordades.

CONTINGUTS

A. TEÒRICS:

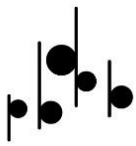
Curs 5é	Curs 6é
T. 1. INTRODUCCIÓ A LA HISTÒRIA DE LA MÚSICA. Concepte de música i d'Història de la música. Metodologies d'estudi: el comentari històric de l'obra musical.	T. 1. LA MÚSICA CLÀSSICA. L'època del Classicisme. L'ideal de la música clàssica. Cronologia: Classicisme primerenc i Classicisme ple.
T. 2. LOS ORÍGENES DE LA MÚSICA Y SU IMPORTANCIA EN LAS SOCIEDADES ANTIGUAS. Teorías sobre el origen de la música. Música en la Prehistòria. La música en las civilizaciones de la antigüedad: Mesopotamia, Egipto, el pueblo hebreo.	T.2. MÚSICA INSTRUMENTAL DEL CLASICISMO TEMPRANO. Características del período. Evolución estilística. La música orquestal: Mannheim y la sinfonía. El perfeccionamiento de los instrumentos y la aparición del pianoforte.
T. 3. LA MÚSICA EN LA CULTURA CLÀSSICA: GRÈCIA I ROMA. La música i la cultura grega. Teoria de la música grega. Documents i instruments musicals grecs. La música en la societat romana.	T.3.1a MÚSICA INSTRUMENTAL CLÀSSICA. Característiques generals del període. La forma sonata en la música orquestral: la simfonia. La música de cambra. El concert per a piano i orquestra. El quartet de corda. Haydn i Mozart.

<p>T. 4. LA MÚSICA MEDIEVAL. Cultura en l'Edat mitjana. Els períodes i estils de la música medieval. Els principals gèneres musicals medievals.</p>	<p>T.4. LA PRODUCCIÓ LÍRICA DEL CLASSICISME. Panoràmica general de l'òpera europea. la reforma operística de *Gluck. Mozart i l'òpera bufa. Altres tipologies líriques.</p>
<p>T. 5. LA MONODIA CRISTIANA PRIMITIVA. La evolució de la música en los primeros siglos hasta la Reforma Gregoriana Principales liturgias paleocristianas: Canto Bizantino, Ambrosiano, Galicano y Mozárabe.</p>	<p>T.5. TRÀNSIT ENTRE EL CLASSICISME I EL ROMANTICISME. La figura determinant de Beethoven</p>
<p>T.6.EL CANT GREGORIÀ. Orígens i evolució històrica. La teoria musical. Formes musicals gregorianes.</p>	<p>T.6. LA MÚSICA ROMÀNTICA. Característiques del període i nova sensibilitat romàntica. Els músics del pre-romanticisme: Schubert i el *lied.</p>
<p>T. 7. LAS PRIMERAS POLIFONÍAS.EL ARS ANTIQUA. Primeras polifonías: Organum, Discanto. El Ars Antiqua: formas características.La notación mensural.</p>	<p>T. 7. L'ÒPERA DEL SEGLE XIX. Itàlia: del belcanto a Verdi. Escola verista. Alemanya: de Weber a Wagner. França: de la "grand opéra" a la "òpera *líryque". Itàlia: Verdi. Alemanya: Wagner. El ballet. L'opereta.</p>
<p>T.8.la MONODIA PROFANA MEDIEVAL I LA MÚSICA INSTRUMENTAL. Cançó Profana i l'Amor Cortés. La música en el teatre medieval. Drames litúrgics: El *Misteri d'Elx i el Cant de la Sibil-la. Instruments.</p>	<p>T. 8. LA MÚSICA *ROMÑANTICA PER A PIANO. La síntesi romàntica EL *lied i la melodia. Peces de caràcter i música de cambra. Principals compositors i compositores</p>
<p>T.9. L'ARS NOVA. Característiques musicals. L'Ars Nova a França. L'Ars Nova a Itàlia. Ars *Subtilior. Música Instrumental.</p>	<p>T. 9. LA MÚSICA ORQUESTRAL DEL SEGLE XIX. La música pura. La música programàtica. Transformació de la simfonia. Principals compositors i compositores.</p>

<p>T. 10. EL SEGLE XV I LA TRANSICIÓ AL RENAIXEMENT. Característiques generals. Formes polifòniques. L'aportació de la música anglesa. Els mestres de l'Escola Franco-Flamenca: Borgonya i Països Baixos.</p>	<p>T. 10. EL POST-ROMANTICISME MUSICAL. Puccini i el Verisme italià. Mahler i Strauss en el món germànic. La renovació de la música anglesa.</p>
<p>T.II. LA MÚSICA VOCAL RELIGIOSA DEL SEGLE VXI. La música de la Reforma protestant. La música catòlica: Escola de Roma i Escola de Venècia.</p>	<p>T.II.ECLOSIÓ DEL NACIONALISMO MUSICAL. El nacionalisme entre els segles XIX i XX. Rússia i el "grup dels cinc". Els països del centre i est d'Europa. Els països nòrdics. Espanya.</p>
<p>T. 12. LA MÚSICA VOCAL PROFANA DEL SEGLE XVI. Sorgiment d'escoles nacionals. Itàlia, el madrigal i les seues diferents etapes. França i la cançó polifònica. Espanya, la nadala i el madrigal.</p>	<p>T.12. NOUS CORRENTS ESTÈTICS. Impressionisme pictòric i simbolisme literari. La música francesa: Debussy i Ravel.</p>
<p>T.13. MÚSICA INSTRUMENTAL RENAIXENTISTA. Característiques generals. La música per a llaüt. La música per a teclat. La música per a viola. La vihuela espanyola. Instruments de vent. Principals formes instrumentals. Les danses.</p>	<p>T.13.LES PRIMERES AVANTGUARDES DEL SEGLE XX. Característiques generals. Cap a la dissolució de la tonalitat. Schönberg i el Dodecafonisme. La II Escola de Viena: Berg, Weber. Altres corrents creatius: futurisme, dadaisme...</p>
<p>T.14.1a MÚSICA EN EL BARROC. Concepte i característiques generals. Context sociocultural i artístic. El naixement de l'òpera i l'estil representatiu. Claudio Monteverdi.</p>	<p>T.14. LA MÚSICA DESPRÉS DE LA I GUERRA MUNDIAL. El Neoclassicisme. Stravinski. El grup de "els six". Mestres independents: Bartok, Hindemith.... Música iberoamericana. Espanya i la generació del 27.</p>

<p>T.15. DRAMA LÍRIC EN EL SEGLE XVIII. El model italià: Roma, Venècia. Monteverdi. L'escola napolitana de la 1r mitat del XVIII. L'òpera a França. L'òpera a Anglaterra.</p>	<p>T. 15. LAS II VANGUARDIAS DEL SIGLO XX. Del dodecafonismo al serialismo integral. Música concreta. Música electroacústica. Indeterminación y música aleatoria. Microtonalismo.</p>
<p>T. 16. LA MÚSICA RELIGIOSA BARROCA. Noves formes compositives. Oratori. Passió. Gran Motet francès. Cantata religiosa luterana</p>	<p>T. 16. LA MÚSICA EN L'ÚLTIM QUART DEL SEGLE XX. La música d'estudi. El minimalisme. La música espectral. L'evolució de la música espanyola en el segle XX</p>
<p>T. 17. LA MÚSICA INSTRUMENTAL EN EL BARROC. L'estil concertant. Tipologies instrumentals. La música per a instruments solistes. La teoria i la pràctica instrumental. El baix continu.</p>	<p>T. 17. ALTRES MÚSIQUES. El jazz. El fenomen cultural de la música rock. La cançó. Les noves músiques. Música i cinema. Teatre musical. Música publicitària.</p>
<p>T. 18. LA MÚSICA BARROCA EN EL SEGLE XVIII. Harmonia. Tonalitat. Principals compositors del segle XVIII: Bach, Vivaldi, Händel i Rameau.</p>	

B. CONCEPTUALS:

- 1.- Sempre es donaran els continguts per orde, cronològic o temàtic.
- 2.- Sempre es farà una seqüenciació per temes o blocs temàtics, organitzats dins de cadascun dels trimestres.

C. PROCEDIMENTALS (EXERCICIS D'APLICACIÓ):

- 1.- Anàlisi i comentari d'audicions en cada tema, amb i/o sense
- 2.- Anàlisi i comentari de textos i lectures en cada tema o bloc temàtic.
- 3.- Comentari d'il·lustracions visuals.

D. ACTITUDINALS:

- 1.-Es fomentaran hàbits de participació en grup.
- 2.-Es potenciarà a través dels continguts teòrics i pràctics les idees de respecte i de tolerància.

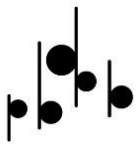
METODOLOGIA

La metodologia en la qual es basa l'ensenyament d'esta matèria es resumix en els següents punts:

- 1.Participativa i activa (mètode cooperatiu: aprenentatge per descobriment, treball en grup, etc.)
2. Formativa: utilització de tots els recursos teoricopràctics disponibles a l'aula per a facilitar a l'alumne un coneixement integral i el més profund possible de la matèria (audicions, diapositives, vídeos, textos, etc.).
3. Analítica: dirigida a estimular la curiositat natural de l'alumne i dotar-lo del major nombre possible de procediments de contemplació de l'obra musical.
4. Dirigida a proporcionar una base intel·lectual en la qual la creació musical adquireix la seua plena intel·ligibilitat.

Estos principis metodològics s'aplicaran a les diverses activitats d'aprenentatge sobre les quals s'apliquen els continguts conceptuals. Entre estes activitats destaquem les següents:

- Anàlisis auditives: els conceptes teòrics s'acompanyaran d'audicions que permetran entendre la realitat musical dels continguts conceptuals. Per tant, els continguts pràctics en audició es referixen als mateixos continguts teòrics exposats.

- Anàlisi de textos i lectures: igual que en el cas de les audicions, els continguts referits a este apartat són els mateixos que els teòrics ja que cada apartat temàtic s'acompanya de textos representatius dels aspectes més destacats del desenvolupament històric de la música, que hauran de ser analitzats i comentats en relació als continguts teòrics.
- Il·lustracions visuals: també en relació directa amb els continguts teòrics i serviran per a il·lustrar aspectes com ara instruments antics, pràctica de la música, relació de la música amb les arts, la cultura, la religió, etc. i s'utilitzaran en qualsevol suport possible (làmines, vídeo, diapositives, etc.).
- Visites a museus, exposicions, concerts o altres activitats similars mitjançant les quals l'alumne amplie la seua perspectiva cultural i d'àmbit humanístic.

SECUENÇÜENCIACIÓ

Curs 5é

Primera avaluació: temes 1 a 8

Segona avaluació: temes 9 a 13

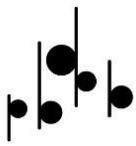
Tercera avaluació: temes 14 a 18

Curs 6é

Primera avaluació: temes 1 a 5

Segona avaluació: temes 6 a 10

Tercera avaluació: temes 11 a 17

AVALUACIÓ

CRITERIS D'AVAUACIÓ

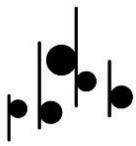
Per a valorar el grau d'assimilació dels continguts en l'alumne s'avaluarà el nivell de desenvolupament de les següents capacitats:

Curs 6é	Curs 6é
Per a valorar el grau d'assimilació dels continguts en l'alumne s'avaluarà el nivell de desenvolupament dels següents capacitats:	Capacitat per a identificar a través de l'audició d'obres de diferents èpoques i estils, el caràcter, el gènere, l'estructura formal i els trets estilístics més importants de les obres triades.
Capacitat per a realitzar comentaris crítics de les obres seleccionades a través de l'audició.	Capacitat per a realitzar comentaris crítics de les obres seleccionades a través de l'audició.
Capacitat per a situar cronològicament les obres triades i comparar-les amb altres de similars característiques, però de període cronològic distint, distingint els principals trets de cada estil	Capacitat per a situar cronològicament les obres triades i comparar-les amb altres de similars característiques, però de període cronològic distint, distingint els principals trets de cada estil.
Capacitat per a interrelacionar la història de la música amb la d'altres aspectes de la cultura i el pensament, valorant a més la seua capacitat crítica i la seua capacitat per a la valoració global de l'obra dins del seu context cultural i social.	Capacitat per a interrelacionar la història de la música amb la d'altres aspectes de la cultura i el pensament, valorant a més la seua capacitat crítica i la seua capacitat per a la valoració global de l'obra dins del seu context cultural i social.

<p>Capacitat per a rastrejar les circumstàncies polítiques, culturals, econòmiques, ideològiques, etc. que puguen incidir en el desenrotllament evolutiu de les diferents èpoques o estils artístics o autors més representatius de la història de la música fins al preclassicisme, així com la seua capacitat per a analitzar la complexitat del fenomen musical.</p>	<p>Capacitat per a rastrejar les circumstàncies polítiques, culturals, econòmiques, ideològiques, etc. que puguen incidir en el desenrotllament evolutiu de les diferents èpoques o estils artístics o autors més representatius de la història de la música, així com la seua capacitat per a analitzar la complexitat del fenomen musical.</p>
<p>Capacitat per a realitzar comentaris (a partir d'un text, audició, etc.) relatius a la música o d'un fet relacionat amb la història de la música anterior al Classicisme, tant des del punt de vista històric com estètic, valorant la seua capacitat per a captar i descriure els ideals de l'autor o dels corrents estilístics d'una època.</p>	<p>Capacitat per a realitzar comentaris (a partir d'un text, audició, etc.) relatius a la música o d'un fet relacionat amb la història de la música, tant des del punt de vista històric com estètic, valorant la seua capacitat per a captar i descriure els ideals de l'autor o dels corrents estilístics d'una època.</p>
<p>Capacitat per a fer un treball senzill sobre algun aspecte determinat de la història de la música fins al preclassicisme, demostrant ser capaç de triar un tema i desenrotllar-lo, amb un ús adequat de les fonts i una adequada organització formal. Es valorarà el rigor de l'estudi realitzat i la correcció de l'estructura i de l'expressió no la rellevància del tema.</p>	<p>Capacitat per a fer un treball senzill sobre algun aspecte determinat de la història de la música, devent així ser capaç de triar un tema i desenrotllar-lo, amb un ús adequat de les fonts i una adequada organització formal. Es valorarà el rigor de l'estudi realitzat i la correcció de l'estructura i de l'expressió no la rellevància del tema.</p>

L'avaluació serà formativa, integral, objectiva i diferenciadora, a més de revisada constantment. Per a això es farà ús dels tres tipus d'avaluació: Inicial, per

a partir del nivell de coneixements adequat a l'alumnat; contínua, per a portar un control permanent de l'evolució de l'alumne; final, per a procedir a l'avaluació de coneixements terminals de l'alumne i ajustar la qualificació final de cara a la seua promoció o titulació.

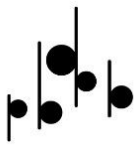
El sistema d'avaluació d'aplicació en esta assignatura es basa en:

- Qualificacions parcials trimestrals: per a la seua obtenció es realitzaran diverses proves (orals o escrites) al llarg del trimestre i/o un examen global, que constarà tant de preguntes teòriques com de comentaris auditius.
- Qualificació final: Per a la seua obtenció es tindran en compte les qualificacions obtingudes en les corresponents avaluacions trimestrals. En el cas que alguna d'estes avaluacions estiguera suspesa, i donat el caràcter independent dels diferents blocs de contingut de la matèria, es podrà realitzar un examen de recuperació final al juny, amb les condicions establides en l'apartat de procediments de recuperació. La nota final del curs serà numèrica, d'1 a 10.

MÍNIMS EXIGIBLES

Per a promocionar l'alumne haurà de superar les proves establides, segons els continguts de cada curs, conforme als següents formats i requisits:

Curs 5é	Curs 6é
Prova oral.	
Examen d'anàlisi auditiva.	
Presentació de treballs a realitzar per l'alumne.	
Exàmens escrits d'avaluació, ja siga parcials o globals trimestrals.	
Qüestionaris i fitxes de treball en classe.	
Assistència i interès per l'assignatura.	

Participació en els grups de treball amb la resta de companys de cara a diverses investigacions puntuals. Debats, col·loquis, etc.

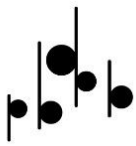
Lectures i resums d'algun dels temes etc.

PROCEDIMENTS DE RECUPERACIÓ DURANT EL CURS

- L'alumne que obtinga una qualificació inferior a 5 en un o diversos trimestres tindrà l'oportunitat de recuperar els continguts corresponents a través d'un examen final a l'inici del mes de juny i del lliurament d'aquells treballs que puguin quedar pendents de ser entregats.
- La pèrdua del dret a avaluació contínua elimina la possibilitat d'accedir a esta recuperació.
- Com que la recuperació és una segona oportunitat, l'examen no podrà tindre una puntuació superior a 5. Eixa serà la nota a tindre en compte per a determinar la qualificació final de l'assignatura.
- En el cas que un alumne de 6^é de grau mitjà no haja superat el curs anterior de H^a de la Música no podrà ser qualificat en 6^é curs fins a superar la matèria pendent en cadascuna de les avaluacions corresponents.

PROVES EXTRAORDINÀRIES

- Els alumnes que no superen l'assignatura en finalitzar el curs podran realitzar una prova extraordinària de recuperació en el dia i hora fixats pel Centre.
- En el cas que un alumne de 6° de grau mitjà no haja superat el curs anterior de *H^a de la Música no podrà ser qualificat en 6^é curs fins a superar la matèria pendent en cadascuna de les avaluacions corresponents.

- L'examen de la prova extraordinària tindrà característiques similars als exercicis realitzats durant el curs, és a dir, constarà tant de preguntes de caràcter tèoric, sobre els continguts de la matèria arrellegats en la programació, con de comentaris auditius relacionats en eixos mateixos continguts. Es disposarà de dos hores per a la realització d'este examen.
- La convocatòria de proves extraordinàries significa que als alumnes els examina el Departament correspondent i no necessàriament el professor que hagen tingut al llarg del curs acadèmic.
- Serà necessari presentar el DNI per a realitzar estes proves.

PÈRDUA DE L'AVALUACIÓ CONTÍNUA

L'assistència a classe és obligatòria i, per tant, els alumnes que acumulen huit o més faltes injustificades al llarg del curs, perdran el dret a l'avaluació contínua.

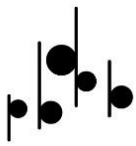
PROVES D' ACCÉS

Accés a 6é curs de grau profesional

Esta prova consistirà en un examen escrit conformat per dos seccions diferenciades, que han de superar-se de manera independent per a aprovar l'exercici.

1r.- Desenvolupament d'una o més preguntes de caràcter tèoric sobre els continguts de 5é curs arrellegats en la programació.

2n.- Comentari històric-estètic d'una o més audicions corresponents als continguts anteriorment ressenyats.

En tots dos casos, es valorarà tant l'adequació dels continguts com l'estructuració, coherència i precisió formal de l'exercici.

Es disposarà de dos hores per a la realització de l'examen.

AMPLIACIÓ DE MATRÍCULA de 5é a 6é

L'ampliació de matrícula es realitzarà per mitjà d'un examen que establirà el Departament de Composició, qui s'ocuparà de dissenyar-los i de designar un tribunal per a la seua avaluació. Este examen tindrà les mateixes característiques que la prova d'accés a 6é curs.

AMPLIACIÓ DE MATRÍCULA de 5é a 6é

L'ampliació de matrícula es realitzarà per mitjà d'un examen que establirà el Departament de Composició, qui s'ocuparà de dissenyar-los i de designar un tribunal per a la seua avaluació. Este examen tindrà les mateixes característiques que la prova d'accés a 6é curs.

ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

En el cas que hi haguera algun alumne amb necessitats específiques que requerisquen una atenció a la diversitat, es realitzaran les pertinents adaptacions curriculars.

TIC I MESURES DE SENSIBILITZACIÓ

Segons característiques, condicions i recursos disponibles, s'incorporaran mesures per a difondre les bones pràctiques en l'ús de les tecnologies de la

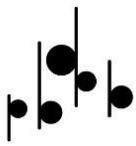
informació i comunicació, així com mesures dirigides a la sensibilització, prevenció i erradicació de qualsevol tipus de violència i discriminació per causa d'intolerància, especialment referida a condicions de discapacitat, gènere, orientació i identitat sexual, ètnia o creences religioses.

PLA DE CONVIVÈNCIA

Es respectaran i promouran els acords i continguts per a la convivència escolar adoptats en el pla de convivència i que quedaran reflectits en el reglament de règim intern del centre.

The page features several abstract black shapes: a horizontal bar with a rounded end on the left, a large circle partially cut off by the left edge, a thick horizontal bar, a large circle, another thick horizontal bar, and a circle below it.

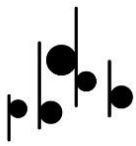
ANNEXOS

ANNEX 1

PROVES D'ACCÉS

ENSENYAMENTS PROFESSIONALS

PROVES D' ACCÉS

Accés a 6é curs de grau professional

Esta prova consistirà en un examen escrit conformat per dos seccions diferenciades, que han de superar-se de manera independent per a aprovar l'exercici.

1r.- Desenvolupament d'una o més preguntes de caràcter teòric sobre els continguts de 5é curs arreglats en la programació.

2n.- Comentari històric-estètic d'una o més audicions corresponents als continguts anteriorment ressenyats.

En tots dos casos, es valorarà tant l'adequació dels continguts com l'estructuració, coherència i precisió formal de l'exercici.

Es disposarà de dos hores per a la realització de l'examen.

AVALUACIÓ I QUALIFICACIÓ

Els resultats de les proves s'expressaran a través de qualificacions numèriques i utilitzaran l'escala d'1 a 10 sense decimals.

Per a obtindre una avaluació positiva final, l'alumne haurà d'aconseguir, en cadascun dels exercicis 1 i 2, una qualificació igual o superior a 5.

AMPLIACIÓ DE MATRÍCULA de 5é a 6é

L'ampliació de matrícula es realitzarà per mitjà d'un examen que establirà el Departament de Composició, qui s'ocuparà de dissenyar-los i de designar un tribunal per a la seua avaluació. Este examen tindrà les mateixes característiques que la prova d'accés a 6é curs.

ANNEX 4

AVALUACIÓ

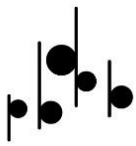
CRITERIS D'AVAUACIÓ

Per a valorar el grau d'assimilació dels continguts en l'alumne s'avaluarà el nivell de desenrotllament de les següents capacitats:

Curs 6é	Curs 6é
Per a valorar el grau d'assimilació dels continguts en l'alumne s'avaluarà el nivell de desenvolupament dels següents capacitats:	Capacitat per a identificar a través de l'audició d'obres de diferents èpoques i estils, el caràcter, el gènere, l'estructura formal i els trets estilístics més importants de les obres triades.
Capacitat per a realitzar comentaris crítics de les obres seleccionades a través de l'audició.	Capacitat per a realitzar comentaris crítics de les obres seleccionades a través de l'audició.
Capacitat per a situar cronològicament les obres triades i comparar-les amb altres de similars característiques, però de període cronològic distint, distingint els principals trets de cada estil	Capacitat per a situar cronològicament les obres triades i comparar-les amb altres de similars característiques, però de període cronològic distint, distingint els principals trets de cada estil.
Capacitat per a interrelacionar la història de la música amb la d'altres aspectes de la cultura i el pensament, valorant a més la seua capacitat crítica i la seua capacitat per a la valoració global de l'obra dins del seu context cultural i social.	Capacitat per a interrelacionar la història de la música amb la d'altres aspectes de la cultura i el pensament, valorant a més la seua capacitat crítica i la seua capacitat per a la valoració global de l'obra dins del seu context cultural i social.

<p>Capacitat per a rastrejar les circumstàncies polítiques, culturals, econòmiques, ideològiques, etc. que puguen incidir en el desenrotllament evolutiu de les diferents èpoques o estils artístics o autors més representatius de la història de la música fins al preclassicisme, així com la seua capacitat per a analitzar la complexitat del fenomen musical.</p>	<p>Capacitat per a rastrejar les circumstàncies polítiques, culturals, econòmiques, ideològiques, etc. que puguen incidir en el desenrotllament evolutiu de les diferents èpoques o estils artístics o autors més representatius de la història de la música, així com la seua capacitat per a analitzar la complexitat del fenomen musical.</p>
<p>Capacitat per a realitzar comentaris (a partir d'un text, audició, etc.) relatius a la música o d'un fet relacionat amb la història de la música anterior al Classicisme, tant des del punt de vista històric com estètic, valorant la seua capacitat per a captar i descriure els ideals de l'autor o dels corrents estilístics d'una època.</p>	<p>Capacitat per a realitzar comentaris (a partir d'un text, audició, etc.) relatius a la música o d'un fet relacionat amb la història de la música, tant des del punt de vista històric com estètic, valorant la seua capacitat per a captar i descriure els ideals de l'autor o dels corrents estilístics d'una època.</p>
<p>Capacitat per a fer un treball senzill sobre algun aspecte determinat de la història de la música fins al preclassicisme, demostrant ser capaç de triar un tema i desenrotllar-lo, amb un ús adequat de les fonts i una adequada organització formal. Es valorarà el rigor de l'estudi realitzat i la correcció de l'estructura i de l'expressió no la rellevància del tema.</p>	<p>Capacitat per a fer un treball senzill sobre algun aspecte determinat de la història de la música, devent així ser capaç de triar un tema i desenrotllar-lo, amb un ús adequat de les fonts i una adequada organització formal. Es valorarà el rigor de l'estudi realitzat i la correcció de l'estructura i de l'expressió no la rellevància del tema.</p>

L'avaluació serà formativa, integral, objectiva i diferenciadora, a més de revisada constantment. Per a això es farà ús dels tres tipus d'avaluació: Inicial, per a partir del nivell de coneixements adequat a l'alumnat; contínua, per a portar un control permanent de l'evolució de l'alumne; final, per a procedir a l'avaluació de coneixements terminals de l'alumne i ajustar la qualificació final de cara a la seua promoció o titulació.

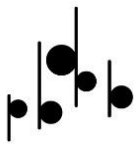
El sistema d'avaluació d'aplicació en esta assignatura es basa en:

- Qualificacions parcials trimestrals: per a la seua obtenció es realitzaran diverses proves (orals o escrites) al llarg del trimestre i/o un examen global, que constarà tant de preguntes teòriques com de comentaris auditius.
- Qualificació final: Per a la seua obtenció es tindran en compte les qualificacions obtingudes en les corresponents avaluacions trimestrals. En el cas que alguna d'estes avaluacions estiguera suspesa, i donat el caràcter independent dels diferents blocs de contingut de la matèria, es podrà realitzar un examen de recuperació final al juny, amb les condicions establides en l'apartat de procediments de recuperació. La nota final del curs serà numèrica, d'1 a 10.

MÍNIMS EXIGIBLES

Per a promocionar l'alumne haurà de superar les proves establides, segons els continguts de cada curs, conforme als següents formats i requisits:

Curs 5é	Curs 6é
Prova oral.	
Examen d'anàlisi auditiva.	
Presentació de treballs a realitzar per l'alumne.	
Exàmens escrits d'avaluació, ja siga parcials o globals trimestrals.	

Qüestionaris i fitxes de treball en classe.

Assistència i interès per l'assignatura.

Participació en els grups de treball amb la resta de companys de cara a diverses investigacions puntuals. Debats, col·loquis, etc.

Lectures i resums d'alguns dels temes etc.